

מ"ת 70529/03 - מדינת ישראל נגד צמח יוסף צרפט'

בית המשפט המחויז בירושלים

מ"ת 22-03-70529 מדינת ישראל נ' צרפט'(עוצר)
תיק חיזוני: 522961/2021

בפני כבוד השופט אלעזר נחלון
מבקשת מדינת ישראל
נגד צמח יוסף צרפט'(עוצר)
משיב עוז'ד נתן בן חמו
בשם המבקשת: עוז'ד גיל דוחות; עוז'ד שירן גולברי
בשם המשיב:

ההחלטה

א. כללי

1. המבקשת הגישה כתוב אישום נגד המשיב, ועתה לעצרו עד תום ההליכים נגדו. החלטה זו עניינה בשאלת קיומן של "ראיות לכואורה" לאשמת המשיב במיחס לו בכתב האישום.

ב. עיקרי כתב האישום

2. כתב האישום מחייב בעת תשעה עשר אישומים הפרושים על פני 57 ימים, ובו מיחסוט למשיב עשרים עבירות של סחיטה באזימים. מחזית מן העבירות hn לפי הרישא של סעיף 428 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וממחצית hn לפי הסיפה שלו, המתיחסת למצב שבו האזם השיג את מטרתו והנסחטים פועלו בהתאם לדרישות.

3. על פי הנטען בכתב האישום, בתמצית, המשיב עבד כ"משגיח כשרות" מטעם ועדת הרבנים לענייני תקשורת (להלן: ועדת הרבנים או הוועדה), שהיא עמותה הפועלת לקדם שימוש במכשירי טלפון לשיחות בלבד בקשר הציבור החידי. במסגרת תפקידו אמרור היה המשיב לבצע מטעם הוועדה ביקורות בחניות הפעולות בריכוזי אוכלוסייה חרדיים בירושלים, כדי לוודא שמכשירים המשוקקים כמאושרים על ידה אכן נשאים אישור זהה. המשיב לא היה שבע רצון מרמת הפיקוח ומכך שבאותן חניות ניתן למכור hn מכשירים מאושרים hn מכשירים שאין בהם כלשהו עם הוועדה החליט לשנות מצב זה. לשם כך הקים המשיב "מערך כשרות" בעל פרישה ארצית, תוך גיוס משגיחים נוספים שעבדו תחתיו. המערך פנה לבני-הinium בחניות בריכוזי אוכלוסייה חרדיים והציג להם לקבל על עצמן את השגחת המשיב מטעם ועדת הרבנים. לשם כך נדרש בעלי החניות להחתום על כתב התcheinבות הכלול, בין היתר, התcheinבות למכור אר ורף מוצרים שקיבלו את אישור הוועדה, וכן להעביר המחאה על סך 10,000 ל"נ, שתיפרע אם יתברר כי כתב התcheinבות הופר. אם בעל החניות הסכים להצעה, הוענקה להchnerות "תעודת כשרות" מטעם ועדת הרבנים, והדבר פורסם בדרכים שונות. אם בעל החניות סירב להצעה, כך נטען, סחט אותו המשיב באזימים כדי להביאו לקללה ולפעול בהתאם

עמוד 1

על פי הנטען, המשיב אים על בעלי חניות, בדיור ובהתנהגות, באופן ישיר ובאופן עקיף, שםם לא קיבלן עליהם את התחייבותה הצעתו יתקיימו מול חניותיהם הפגנות, שםם הטוב יפגע, ולדיהם יסולקו ממסגרות חינוכיות, ועוד. נטען כי המשיב היה שותף לארגון ולעידוד קיומן של הפגנות נגד אותן חניות, היה משוחח עם מארגני הפגנות נוספים ומידע אותם בשמות החניות הרלוונטיות, אף פרסם בדרכים שונות את שמות החניות שאין מצויות תחת השגתו. בשל כך התקיימו מול אותן חניות הפגנות בתדריות גבוהה, שלא אחת כללו מעשי התפרעות, אלימות ופגיעה ברכוש, אשר פגעו בפרנסת בעלי החניות, בתחום הביטחון שלהם ובלתי. נטען כי המשיב היה מודע לאופיו של הפגנות, ועשה בכך שימוש כדי להביא את בעלי החניות לחותם על כתוב התחייבות ולפעול בהתאם לו. עוד נטען כי בעקבות מעשים אלה חלק ניכר מבני החניות נכנעו, חתמו על כתוב התחייבות ופעלו בהתאם, באופן שאף הוביל לפגיעה בהכנסותיהם. כמו כן נטען כי המשיב עצמו זכה לרווח כלכלי מעשים אלה, שכן הוא קיבל מיבואני המכנים ששווקו על ידי החניות שהשגתו סכום מסוים עבור כל מסחר. על פי כתוב האישום, במהלך תקופה של מספר חודשים הרוויח המשיב סך כולל של 200,000 ₪.

בהמשך כתוב האישום מפורטים עשרים מקרים שבהם על פי הנטען סחט המשיב באיזומים בעלי חניות שונות. שתים עשרה מן החניות מצויות בירושלים (הכנות שבאים 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 16, 19), שש בبني ברק (הכנות שבאים 1, 3, 5, 12, 13, 18), אחת באשדוד (הכנות שבאים 15) ואחת במודיעין עילית (הכנות שבאים 17). כל אישום מתיחס לחנות אחת, למעט אישום 19 המתיחס לשתי חניות שבבעלות אחת. אציג בתמצית את העבודות שבבסיס כל אחד מן האיזומים, בעת הדיון בקיומן של ראיות לכואורה לגביהם.

ג. הבקשה למעצר וההיליך

4. בד בבד עם הגשת כתוב האישום עתרה המבקרת לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. הבקשה הועברה לטיפול מותב אחר, שלאחר דיון ראשון ביום 31.3.22 האריך את מעצר המשיב עד למתן החלטה אחרת. דיון שנקבע סמוך לאחר מכן נדחה מעת לעת לביקורת המשיב (אף החליף את "צגנו"). בשל היעדרות המותב המתפלל, התקיים לבסוף הדיון לפני.

5. להשלמת התמונה יציין כי נוכחות התארכות ההליכים בעניין מעצרו של המשיב, הוסכם בין הצדדים כי הוא יופנה לעריכת תסקירות מעצר עוד בטרם קיומ הדיון ובטרם הוכרעה שאלת הראיות (ולענין האפשרות לעשות זאת במצב מעין זה ראו למשל בש"פ 5467/16 רז' נ' מדינת ישראל, פיסקה 8 (14.7.2016)).

6. לקרהת הדיון הגיעו הצדדים הצדדים עיקרי טיעון מפורטים בשאלת הראיות, ובמסגרת הדיון חידדו את טענותיהם ואף הביאו מה הן הנקודות שאינן בחלוקת.

כך, המשיב הודה בקיומן של ראיות לכואורה להשמעת איזומים כלפי בעלי החניות שבשבועה מן האיזומים (אים 1, 4, 5, 12, 15, 18, וכן אחת החניות הנזכרות באישום 19). כמו כן הודה המשיב בקיומן של ראיות לכואורה להפגנות מול החניות הנזכרות בכתב האישום, ולמעשי התפרעות, האלים והנזק לרכוש שעלה פי הנטען בוצעו ככליהן כמפורט בכתב האישום. עיקר המחלוקת הייתה בשאלת זיקת המשיב להפגנות ולמעשים אלה, שכן המשיב טען כי הוא לא היה מעורב בארגון הפגנות ובניהולן, וממילא אין לייחס לו סחיטה באיזומים באמצעותן (ראו עמוד 5 לפרטוקול הדיון מיום 6.6.22 שורות 26-30).

המבקשת מצדה הودתה כי אין ראייה ישירה לפניה של המשיב עצמו אל בעלי החנויות שבחמיישה מן האישומים, וכן אין ראייה ישירה הקשורת אותו להפגנות שהתקיימו מולן (אישומים 8, 10, 14, 16, 17). לשיטת המבקשת, אשםת המשיב באישומים אלה מבוססת על "עדות שיטה", הנלמדת מדרך פעולתו בוגע לבעלי החנויות האחרים. ביחס לchnoot שבאים 6 טענה המבקשת כי קיימת ראייה ישירה לשיח בין המשיב לבועל החנויות, אך הודתה כי אין ראייה ישירה הקשרת את המשיב להפגנות שהתקיימו מולה.

7. יש אפוא להזכיר בחלוקת בעניין קיומן והיקפן של ראיות לכואורה. נוכח העובדה שהמשיב הופנה כבר מילא לעירית תסוקיר מעצר, ונוכח העובדה שהמשר הדין בהליך צפוי להתקיים לפני המותב שדן בו מלכתחילה, שאלת קיומה ועוצמתה של עילת מעצר תידון בנפרד על ידי אותו מותב, וזאת על בסיס ההכרעה שכאן ולאחר הגשת התסוקיר.

ג. דין והכרעה

ג(1) מסגרת נורמטיבית תמציתית: ראיות לכואורה בכלל, ובUberior של סחיטה באיזומים בפרט

8. כדי, אחד התנאים לכך שבית משפט יוכל להורות על מעצר נאשם עד תום ההליכים הוא קיומן של "ראיות לכואורה להוכחת האשמה" (ראו סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה-מעצרם התשנ"ז-1996)).

9. כבר נקבע כי לשם כך נדרשות "ראיות גולמיות אשר לגביין קיימים סיכוי סביר שיעיבודן במהלך המשפט... יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כוון לא יכול - גם לאחר 'יעבודו' בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתיית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניtan והוא לבסס עליה את הרשותה הנאשם, תtabkash המסקנה כי אין מציאות נגד הנאשם ראיות להוכחת האשמה" (בש"פ 826/08 קשאש נ' מדינת ישראל (14.2.2008)). הודגש כי בשלב המעצר אין להידרש מהימנות או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרוכות מהותיות וגולניות לעין (ראו בש"פ 8031/08 איתח נ' מדינת ישראל (15.10.2008)). ככל, מבחן עזר היכול לסייע להכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכואורה על יסוד עדות ישירה הוא מבחן "אם נאמין", היינו "אם נאמין לראיות התביעה, האם היא בהן כדי לחיב את המסקנה [הנאשם] ביצע את המעשה המוחוס לו?" (בש"פ 215/19 סלאימה נ' מדינת ישראל (22.1.2019)). כאשר מדובר בראיות נסיבותיות, הרי שהמבחן הוא האם הן מקומות "مسקנה לכואורתה בrhoora בדבר סיכוי סביר להרשותה ולא קיימים להן הסבר הגיוני חולפי שעשו להתקבל בתום ההליך המשפטי" (בש"פ 6339/20 ברזייל נ' מדינת ישראל (22.10.2020)).

10. מעבר לאמירות אלה, המתיחסות לבחינות קיומן של ראיות לכואורה באופן כללי, בית המשפט העליון עמד בשורת החלטות על אופן בוחינת קיומן של ראיות כאליה אשר מיוחסות לנאשם Uberior של סחיטה באיזומים. צוין כי באופן טיפוסי בהליכים אלה "גולםים קשיים ראיתיים", הן בשל האפשרות "שהגורם המאיימים... מנעו מהשימוש איזומים מפורשים אלא ישמשו לעיתים בלשון 'תמימה' לכואורה", הן בשל חוסר שיתוף פעולה מצד עדדים נוכח חשם מאותם איזומים (בש"פ 490/21 מדינת ישראל נ' אבו עסא, פיסקה 38 (28.1.2021)). על כן, כך נקבע, בוחינת קיומן של ראיות לכואורה "תיעשה תוך בוחנה של מכלול הראיות וצירוף לכך תמונה כוללת אחת - להבדיל מבוחינת באופן מופרד ומונתק זו מזו" (שם, פיסקה 39; בש"פ 5794/16 מדינת ישראל נ' טירן, פיסקה 31 (18.8.2016)).

11. על יסוד כללים אלה, יערוך הדיון שלhalbן בשאלת קיומן של ראיות לכואורה לאשמת המשיב. בשלב ראשון

אסקור בתרמיז את יסודותיה העיקריים של עבירות הסחיטה באזומים המוקחת למשיב, ואת היחס בין ובן עבירות האזומים. על יסוד אותה סקירה ATIICHIS לשאלת קיומן של ראיות לכואורה לאשמת המשיב באזומים השונים: תחילת אבחן את שבעת האזומים שבهم הודה המשיב בקיומן של ראיות לכואורה לבצע אזומים מצדיו כלפי בעלי החנויות; לאחר מכן אדון באזומים שלגביהם קיימות ראיות לכואורה ישירות למעורבות המשיב במעשים שלא כדין כלפי בעלי החנויות מושא אותם אישומים; ולבסוף ATIICHIS בקצרה ליתר האזומים, ובכללם לחמת האזומים שהמקשת עצמה הודהה כי אינם מבוססים על ראיות ישירות.

ג(2) סחיטה באזומים - כלל

12. עבירות הסחיטה באזומים המוקחת למשיב קבועה כאמור בסעיף 428 לחוק העונשין. זו לשון הסעיף (ההדגשות הוספו):

המאים על אדם בכתב, בעל פה או בהתנהגות, בפגיעה שלא כדין בגופו או בגוף אדם אחר, בחירותם, ברכושם, בפרנסתם, שם הטוב או במצוות הפרט שלהם, אונמאים על אדם לפרנס או להימנע מפרנס דבר הנוגע לו או לאדם אחר, אונמטילaimah על אדם בדרך אחרת, הכל כדי להניע את האדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה שהוא רשאי לעשותו, דינו - מסר שבע שנים; נעשו המעשה או המחדל מפני איום או הטלת איומה כאמור או במהלכם, דינו - מסר תשע שנים.

13. כבר נקבע כי עבירות הסחיטה באזומים "מקוונת לאלץ אדם באמצעות איום' ל לעשות מעשה או להימנע מעשייה שהוא רשאי לעשותו'. התנחות כגון דא, כשלעצמה, מהוועה עבירה מושלמת של סחיטה באזומים ללא קשר לשאלת האם האיום השיג את מטרתו. ברם, 'הצלחת' האיום מהוועה מרכיב חשוב לערין הענישה, המעלת את העונש המרבי בעבירות סחיטה באזומים מ-7 שנים ל-9 שנים" (ע"פ 6368/09 ז肯 נ' מדינת ישראל, פיסקה 6 (2010), להלן: עניין ז肯). (12.7.2010)

14. היסוד העובדתי של עבירות הסחיטה באזומים כולל שלוש חלופות. לעניינו, יש להידרש בעיקר לחולפות הראשונה והשלישית: החולופה הראשונה כוללת התנחות של איום, היכולת להיעשות במגוון דרכים, ותוך האזום הוא פגעה שלא כדין בעניינים שונים, לרבות ברכוש, בפרנסה ושם הטוב. החולופה השלישית היא כלילת עוד יותר, והיסוד העובדתי שהוא "טלת איומה בדרך אחרת". היסוד הנפשי בעבירה מתיחס לכל שלוש החולופות, כולל גם מטרה, שהיא להביא לעשיות מעשה או להימנעות ממנו.

15. בשים לב לשלונו של סעיף 428, אין לתמוה כי קיימת קרבה בין עבירות הסחיטה באזומים לעבירות האזומים. עבירה אחרונה זו קבועה בסעיף 192 לחוק העונשין, שזו לשונו (ההדגשות הוספו):

המאים על אדם בכל דרך שהוא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשם הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקנito, דינו - מסר שלוש שנים.

16. הנה כי כן: בשתי העבירות נדרשת התנחות של "איום"; בשתיهن היא יכולה להתבצע בדרכים מגוונות; ובשתיهن תוכן האזום כולל פגעה שלא כדין בעניינים שונים. ההבדל בין העבירות נזוץ במטרה, כפי שהבהיר בית המשפט העליון:

השני שבן עבירות האיומים (שבסעיף 192 לחוק) לבין עבירת הסחיטה באיומים (שבסעיף 428 לחוק) נועז בתכליות שבבסיס האיום: כוונת המאים 'סתם' היא להפחיד את המאים או להקנito, בעוד שמטרת הסוחט באיומים היא להניע את המאים לשות מעשה או להימנע מעשייתו

(ע"פ 897/12 סלהב נ' מדינת ישראל, פיסקה 41 (30.7.2012); ראו גם ע"פ 88/303 ליכטמן,
מדינת ישראל פ"ד מג(3) 373, 379 (6.9.1989), להלן: עניין ליכטמן).

17. אשר להגדרת המונח "איום" שבשתי העבירות, הרי שכבר נקבע כי "המקרים הקיוצניים אינם מעוררים קושי". מקרים הביניים מעוררים לעיתים קרובות בעיות קשות של תיחום הגבול בין אמירה מותרת לבין איום אסור" (עניין ליכטמן, 385). לשם תיחום זה הוציאו מספר מבחני עזר. כך, כבוד השופט גולדברג הציע מבחן שאותו כינה "בחן המהות", ובleshono "מה מהותם וטיבם של הדברים שנאמרו" (עניין ליכטמן, 380).[1] כבוד השופט ברק הציע מבחן עזר שכונה "בחן השליטה", הינו "אם יש לדבר שליטה או השפעה על אפשרות התmeshותה של הסכנה שעליה הוא מתריע? אם התשובה היא בחיווב - הדבר שולט על התmeshות האזהרה - יש לראותו כמאים, ולא אף כמויה" (שם, 385). ברגע לבחן עזר זה הוצע בעניין זkan כי לא תידרש שליטה על התmeshות הפגיעה, ודוי יהיה בכך שהדבר חף מה (שם, פיסקה 7). באותו עניין הוצע גם מבחן עזר שלישי, שכונה "בחן ההקשר" ומתייחס למכלול הנסיבות:

על פי המבחן המוצע יש לשאול שלוש שאלות: האחת, מה אמר. השנייה, מי אמר. השלישי, מדוע אמר. מבחן ה'מה' מתמקד בשאלת מעשה העבירה. כמובן, ניתן לבצע פעולות איום גם ללא מילוי אלא באמצעות סימנים או התנהגות אחרת. ברם, פשוט, ללא מעשה - אין עבירה. מבחן ה'מי' נועד לבדוק את הקשר בין הנאשם לבין מעשה האיום. בדרך זו ניתן למוד על אופיו של מעשה האיום. מבחן ה'מדוע' מטרתו לבדוק את הקונה העומדת מאחורי המעשה כנדיש בפליליים. יש לשקלל את שלושת המבחנים - מה, מי ומדוע - על מנת הגיע להכרעה האם בוצעה עבירה איום. במובן זה, המבחנים הינם משולבים. מבחן זה נחוץ במיוחד במקרים בהם הסוחט באיומים מדובר בטען רך ובמתק שפטים. לעיתים, גם שפה המשוחה בדבש טומנת בחובה עוקץ ואף איום באرس קטלני. אין לבדוק את קיומה או אי קיומה של עבירת סחיטה באיומים על פי מבחנים טכניים, כאלו מדובר בדרישת הכתב על פי סעיף 8 לחוק המקראקיין. לא ניתן לצפות כי הסוחט באיומים יכירז בפני המאים על כוונתו לעבור עבירה זו...

(שם; למבחנים השונים ראו גם ע"פ 5145/12 אבו זaid נ' מדינת ישראל, פיסקה 20
(28.1.2013); בש"פ 3087/16 בן משה נ' מדינת ישראל, פיסקה 23 (2.6.2016); ע"פ 3806/16 בלטி נ' מדינת ישראל, פיסקה 14 לפסק דינה של כבוד השופט ברון (23.5.2019))

18. מכל מקום, הודגש כי "על האיום להיבחן מבעוד למשך שנים אובייקטיביים - דהיינו, האם בתחום הדברים ובנסיבות שבהן נאמרו היה כדי להטיל אימה על האדם מהיישוב" (עניין זkan, פיסקה 6; ראו גם עניין ליכטמן, 380).

19. על יסוד האמור, אבחן את שאלת קיומן של ראיות לכואורה לאשמה המשיב באישומים המוחשיים לו.

ג(3) אישומים 1, 15, 12, 5, 4, 18 וכן 19 (לגביו חנות "פוטו מבט")

20. המשיב לא חלק על כך שבאישוריהם אלה קיימות ראיות לכואורה לאמירויות הישירות שייחסו לו כלפי בעלי החניות, וכך אמריות אלה מקומות לכואורה עבירות של איומים.

21. כך, על פי אישום 1 הציע המשיב לבעל הchnoot מושא האישום לקבל על עצמו את ההתחייבויות שבכתב
עמוד 5

התחייבות, ומשירב ציון כי "לא כדאי לך להתעסק איתנו...", "אני השטן ואני אראה לך למה אני מסוגל... היו הפרעות והפגנות יוכלים לשורף לכם את החנות", ועוד. על פי אישום 4 אמר המשיב לבעל החנות מושא האישום, בין היתר, כי אם לא יוכל על עצמו את התחייבות שהוצעו לו, "הוא יdag לך שישבו... את החנות". על פי אישום 5 אמר המשיב לבעל החנות מושא האישום כי אם לא יוכל על עצמו את התחייבות יתקיימו מול חנותו הפגנות גדולות, יהיה "מלא בלבג" ושמו יוכפש.[2] על פי אישום 12 אמר המשיב לבעל החנות מושא האישום כי אם לא יקבלו על עצמם את התחייבות שדרש הם "יטפלו בדרכיהם שלהם" ואם תרצו מלחמה אז תהיה מלחמה". על פי אישום 15 אמר המשיב לבעל החנות מושא האישום כי אם לא יוכל עליהם את התחייבות שדרש והוא "פוגרומים" שימנעו את פתיחת החנות, והוא יכפיש את שמו של בעליה. על פי אישום 18 אמר המשיב לבעל החנות מושא האישום, בין היתר, כי אם יסרב לקבל על עצמו את התחייבות שדרש "נדאג האם ישרפו לך את החנות". על פי אישום 19 דרש המשיב ממנהל החנות הראשונה מושא האישום לקבל על עצמו את התחייבות שהציג לו, ואמר לו "מה שהיא עד היום כבר לא יהיה אותו דבר". המשיב הוסיף כי לו אין בעיה עם מכירת מכשיר שאינו מאושר על ידי ועדת הרובנים "אבל הולכים להפגין לך פה".

22. בשים לב להודאותו של המשיב בקיומן של ראיות לכואורה לאוימים כלפי בעלי החנות באישומים הנזכרים (המעוגנת בחומר הראיות המצוית בתיק), הרי שלא הובהר לטעמי כיצד ניתן לחלק על קיומן של ראיות לכואורה לעבירות של "סחיטה באוימים" כלפייהם.

כפי שכבר צוין, ההבדל המהותי בין עבירות האוימים לעבירות הסחיטה באוימים הוא מטרת המאים: בעבירה האוימים המטרה היא הפקדה או הקטנה, ואילו בעבירות הסחיטה באוימים המטרה היא להביא לעשיית מעשה או להימנעות ממנו (כאשר העבירה, בחלופה החמורה פחות, מתקיימת ללא קשר לשאלת הצלחת האוים).

במקרה שכאן, אין מחלוקת על כך שבפניו של בעלי החנות ביקש לכואורה המשיב להביאם לעשיית מעשה (קבלת התחייבות שהציגו), או להימנעות מעשייה מעשה (הימנעות מכירת מכשירים שלא קיבלו את אישור ועדת הרובנים). דברים אלה אף עלולים מהאמירויות המפורשות המיוחסות למשיב, כאמור לעיל. מmilא, אם אין מחלוקת על ראיות לכואורה לאמירות ול"אוימים" הגלומות בהן, לא אמורה להיות מחלוקת גם על ראיות לכואורה ל"סחיטה באוימים".[3]

ג(4) אישום 3

23. כמו באישומים שנכללו בראש הפרק הקודם, גם באישום 3 מיוחס למשיב אוים ישיר כלפי בעל החנות מושא האישום. נטען כי המשיב פנה אל בעל החנות ודרש ממנו לחתום על כתוב התחייבות וכן למסור המחאה על סך של 10,000 ₪ להבטחת עמידתו בו, תוך שהוא מבahir כי אם לא יעשה כן תתקיינה מול חנותו "הפגנות לא נעימות". מיד לאחר סיירובו של בעל החנות נקבעו הפגנות יומיות למול חנותו בשעות הערב, ובשל כך נסגרה החנות מוקדם יותר. באחת הפעמים לא ידע בעל החנות על התכנית לקיום הפגנה ולא סגר את חנותו, אז התייצבו במקום כ-150 מפגינים, פתחו וטרקוו את דלת החנות וצעקו קרייאות גנאי לעבר בעליה ולקוחותיה. אחת הלהקות אף חולצה מן החנות בסיעוע משטרת ישראל. בעקבות האירועים נעה בעל החנות לדרישות, חתום על כתוב התחייבות ונתן המחאה כפי שנדרש לעשوت.

24. המשיב טוען כי כלל לא פנה לבעל החנות, וחתימת כתוב התחייבות נעשתה מול אחר שאינו קשור בו. בעניין זה אפנה להודאות בעל החנות המתיחס לשיחה טלפון בין המשיב לבין למבקר שהוביל החנותו, אשר

בו אמר לו כי אם לא יקבל על עצמו את התחרויות "יעשו ל[י] הפגנות לא נעימות במקומם" (הודעת אברהם ק"י'קוב מיום 2.5.21 שורות 12-3 והודעתו מיום 13.7.21 שורה 2). כאמור, מבחן עזר בשאלת קיומן של ראיות לכואורה במצב זה הוא "אם נאמין", ועל כן די באמור כדי להקים ראיות לכואורה לאמירויות המשיב כנטען בכתב האישום. אמירויות אלה יכולות לכואורה להוות "איום" או "התלת אימה" מצד המשיב כלפי בעל החנות, על בסיס המבחןים השונים שנזכרו בפסקה 17 לעיל.

ג(5) אישומים 2, 7, 11, 13 ון 19 (לגביו חנות "דיז פרינט")

ג(5)(1) כללי

25. באישומים אלה, ה"איום" או "התלת האימה" המיוחסים למשיב אינם נובעים מאמירויות כלשהן לבעל החנות, אלא מזיקה נתענת שלו להפגנות שנערכו מול החנות ולמעשים שבוצעו לפנייהן, אשר נועדו להביא את בעלי החנות לפועל כרצונו של המשיב. על פי הנطען, באופןם הפגנות ומעשים המשיב "אים" בדיבור או בהתנהגות" (החלופה הראשונה شبعتبرה), או "התיל אימה בדרך אחרת" (החלופה השלישייה شبعتبرה), על בעלי החנות.

26. כפי שכבר צוין, בעניין זה משליך המשיב את עיקר יהבו על הטענה שלפיו הוא לא היה המארגן של הפגנות מול החנותות השונות, ולא עמד מאחורי המעשים שלא כדין שבוצעו לפנייהן (ראו את עיקרי הטען מטעמו וכן את טענותיו בפרוטוקול הדיון מיום 6.6.22). טענה זו של המשיב רלוונטייה בראש ובראשונה לעצם השאלה האם הוא "אים" או "התיל אימה" באישומים שבראש פרק זה, והוא עשוי להיות רלוונטייה במידה מסוימת גם לשאלת עצמת ה"איום" או "התלת האימה" באופןם איזורם נטען לאיום באמצעות אזכור הפגנות והמעשים הכרוכים בהן.

27. באופן כללי אצין כי גם אם המשיב לא ארגן את הפגנות בעצמו, וגם אם היו גורמים רבים שהיו מעורבים בהן (כעולה לכואורה מחומר הראות וכפי שמודה המבקרת עצמה), הרי שקיימות לטעמי ראיות לכואורה שלמשיב הייתה זיקה להפגנות ולמעשים שבוצעו לפני החנותות שבראש פרק זה, בעוצמה שעשויה להצדיק לראותו כמו שבאמצעותם "אים" או "התיל אימה" על בעלי אותן חנותות. זאת, נוכח תפקידו של המשיב, מעמדו והקשר שלו לדרישות שהוצעו בהפגנות.^[4]

28. יעיר כי גם כאן אם יקבע שקיימות ראיות לכואורה ליסודות של "איום" או "התלת אימה", הרי שקיימות ראיות לכואורה לביצוע עבירה של סחיטה באיזומים, שכן לא הייתה מחלוקת כי מטרתו של המשיב הייתה להביא את בעלי החנותות לחותם על כתוב התחרויות ולהימנע מלמכור מכשירים שאינם מאושרים (וראו האמור בפסקה 22 לעיל).

29. אסקור אפוא בתמצית את העובדות המיוחסות למשיב בכל אחד מן האישומים שבראש פרק זה, וכן את ראיות לכואורה בדבר זיקתו להפגנות ולמעשים הקונקרטיים המתוארים בהם. אפתח באישומים 2 ו-7, שביהם נטען כי להפגנות ולמעשים קדמה אינטראקציה כלשהי בין המשיב ובין בעלי החנותות, ולאחר מכן אתייחס לאישומים 11, 13, 19, שביהם לא נטען לאינטראקציה קודמת צו. בסוף הפרק אתייחס לראיות לכואורה לזיקתו הכללית של המשיב להפגנות ולמעשים כלפי חנותות שמכרו מוצרים שלטעמו אסור למוכרים, שכן ראיות אלה יכולות לתמוך בראיות הקונקרטיות ביחס לכל אחת מהחנותות שבחמשת האישומים.

ג(5)(2) אישום 2

30. באישום 2 נטען כי המשיב פנה לבעל החנות ואמר לו שלשם המשך החזקה ב"תעודת שירות" מטעם

עודת הרבנים עליו לפעול בהתאם לכתב התחייבות ולהעביר המחאה על סך של 10,000 ₪. בעל החנות סירב, ואז החלו להתקיים מול החנות مدى יום הפגנות שכלו בין היתר הפרעה ללקוחות והברחתם, רדיפה אחריו אחד מעובדי החנות, תליית שלטים שהוא בה, ושפיקת נוזל וחומרים נוספים על רצפתה. נוסף על כך נגרמו נזקים לחנות לרבות באמצעות ריסום כתובת על דלתה, שפיקת חומר מצחין והשחתת המנעול. עוד נטען כי בחולף מספר חודשים ובעקבות האירועים הנזכרים חתום בעל החנות על כתב התחייבות והעביר את המחאה כפי שנדרש ממנו, ואז פסקו הפגנות מיד.

31. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה לפניו לבעל החנות ולהתרחשות ההפגנות והאירועים הנוספים, אולם טוען כאמור כי לא הוא האחראי להם ומילא כי לא ניתן ליחס לו את האIOS או הטלת האימה הנטענים מכם. אלא שلتעמי קיימות ראיות לכואורה לכך שגם אם המשיב לא היה מי שארגן את הפגנות מול החנות, הייתה לו זיקה אליה בעוצמה שעשויה לבסס את הטענה כי באמצעות הפגנות יתר האירועים הוא "איהם" או "הטיל אימה" על בעל החנות לשם קבלת דרישתו.

32. לעניין זה אפנה לראיות של להלן:[5]

א. בשיחה בין המשיב לבין אחד ממארגני הפגנות סיפר המפגין כי הוא מקיים הפגנה ביחס לחנות מושא אישום 2 והמשיב ציין, בין היתר, "בסדר, הבנתי אותך, בסדר גמור, אני אפרק את [הכנות מושא אישום 2]..." ובהמשך אמר "אתה צריך לנסות... להגבר קצב..." (תמליל שיחה 1760 שורות 89-101).

ב. בשיחה נוספת ברר אותו מארגן האם המשיב "מקבל משאו" מהכנות מושא אישום 2, והמשיב ציין "מתќדם, כמה צריך מתќדם איתו..." ולאחר מכן קיבל דיווח לגבי הפגנות מול החנות. בהמשך ציין המשיב כי בעל החנות "רווד מפছד. הוא רווד. הוא רווד מפছד, אני יודע". בשלב זה הציע המארגן שהמשיב יגיד לבעל החנות "שה...האנשים ממאה שערים רוצים לשורוף אותו..." והמשיב משיב "כן כן. זה מה שאמרתי לו. במילים אחרות". המארגן מבהיר "לשורף את החנות אני מתכוון... אנשים יזרקו עליו כל מיני דברים. לא ישאירו את זה" והמשיב אומר "ווזדי ווזדי. בסדר, בוא נראה לאן זה יוביל. בשבייל זה תגמרו עם החתמות..." (תמליל שיחה 834, שורות 231-256 וכן הקלהת השיחה עצמה).[6]

ג. בעל החנות מסר בהודעתו כי הפגנות החלו מיד לאחר סיורבו לפעול על פי דרישת המשיב (הודעת אלחנן גולובנץץ מיום 3.6.21 שורות 9-2 והודעתו מיום 14.7.21 שורות 10, 22-23). בשיחה עם החוקרים בעבר מספר חדשים הוסיף בעל החנות ומסר כי הפגנות פסקו לאחר חתימתו על כתב התחייבות (ראו מזכר רון מזרחי ומזכר שלומציון מרקס מיום 7.3.22).

ג(5)(3) אישום 7

33. גם באישום 7 נטען כי המשיב פנה לבעל החנות מושא אישום ודרש ממנו לחתום על כתב התחייבות ולפעול בהתאם לו, כמו גם להעביר המחאה על סך של 10,000 ₪. בעקבות סיורוב בעל החנות, כך נטען, החלו להתקיים מול החנות הפגנות مدى יום, וכן נגרמו נזקי רכוש לרבות חבלה במneauול החנות, שבירת דלתה וחלוניותה, השלתת חיטולים עם צואה לעבר החנות, ורישום כתובות.

.34. המשיב הודה בחריתתו כי היה קשור בין בעל החנות בעניין השגחתו עליה (ראו הودעתו מיום 20.3.22 שורות 6-14). המשיב גם לא חלך כאמור על ראיות לכואורה להתרחשות הפגנות והאירועים הננספים, אולם טען כי לא הוא האחראי להם. אלא שגם כאן קיימות לטעמי ראיות לכואורה אשר עשוות ללמד על זיקה של המשיב להפגנות בעוצמה היכולה לבסס את הטענה כי באמצעותן "אימם" המשיב או "הטיל אימה" על בעל החנות, כדי להביאו לפועל לפי דרישותיו.

.35. לעניין זה אפנה לראיות של להלן:

א. בשיחה בין המשיב לאחר ציון האخر כי בעל החנות מושא אישום 7 "משרוצה שתילחמו בכל הכוח..." והמשיב אישר כי הוא "הולך להילחם כי אין לי ברירות". כאשר האخر אמר כי על המשיב לפעול כפי שפועל בبني ברק ציון המשיבאמין כי הוא אינו קשור להפגנות "ברמה הישירה", אבל הוסיף כי הוא יודע מה קורה וכי "יכול להיות ששאלים אותו שאלות, מהו כשר, מה לא כשר, אני עונה כאלו...". (תמליל שיחה 1898; וראו את התיאחות המשיב בהודעתו מיום 14.3.22 שעה 15:18-22 שורות 68-72 וכן בהודעתו מיום 20.3.22 שורות 6-14).

ב. בשיחה בין המשיב לבין אחד מבני החנות הסמכות לחנות מושא אישום 7, התלונן אותו בעל החנות על הפגנה שנערכה שם. המשיב ציון כי "הם לא עושים הפגנות עלייך... זה לא עלייך... זה [הכנות מושא אישום 7]". בעל החנות ביקש כי המשיב ישוחח עם האחראי, והמשיב הגיב "אני יטפל בזה...". בחולף זמן קצר חוזהה השיחה והמשיב ציון כי מטרת הפגנה היא אכן החנות מושא אישום 7, והוסיף "אני ישלח לשם מישחו שעמדו מול [הכנות מושא אישום 7]" (שיחות 24-25; וראו דברי המשיב בהודעתו מיום 14.3.22 שעה 15:18-22 שורות 68-72).

ג(5)(4) אישום 13

.36. באישום 13 נטען כי החל מחודש אפריל 2021 התרחשו הפגנות אל מול החנות מושא אישום זה. בהפגנות שבריהם המפיגנים מצילמות בכניסה לחנות, דפקו על דלתה בברזלים, זורקו סלעים כדי לפרק אליה ואימנו על בעלייה כי ישרפטו את החנות ואת ביתו. באחת הפגנות איימו המפיגנים כי אם בעל החנות לא יתקשר למשיב ויפעל בהתאם לדרישותיהם הם ישרפטו את החנות, ולמחרת אכן הגיעו אש בפתח החנות והשליכו שם פחוי אשפה.

.37. גם כאן קיימות ראיות לכואורה לכך שלמשיב הייתה זיקה להפגנות ולמעשים הנזכרים, בעוצמה שעשויה לבסס את הטענה כי נוכח תפקידו, מעמדו והקשר שלו לדרישות שהוצעו בהפגנות, יש לראותו כמו שבאמצעותם "אימם" או "הטיל אימה" על בעל החנות. זאת, אף אם המשיב לא פנה אל בעל החנות קודם לכן בעצמו:

א. בעל החנות סיפר כי המפיגנים אמרו שנשלחו על ידי המשיב ועל ידי אדם נוסף ודרשו שיסדרו מולם את פעילותם, שכן אחרת חנותם תישרף (הודעת ישן שמי מיום 19.4.21 שורות 2-3; שאלת קביעות אמירה זו להוכחת תוכנה, בשים לב לנسبות אמירתה, תידוע בהליך העיקרי).

ב. בשיחה בין המשיב לאחד מארגוני הפגנות סיפר המארגן כי בעל החנות מושא אישום 13 מכיר אותה, והמשיב שהביע פלאיה בירר האם כתת החנות פועלת כנדרש (תמליל שיחה 129 שורות 37-29 וכן הקלטה השיחה עצמה).

ג(5)(א) אישום 11

38. אישום 11 מתייחס לחנות שבעליה יצר קשר עם המשיב בשיחות שנזכרו בפסקה 5(ב) לעיל. נטען כי זמן מה קודם לאוthon שיחות, החל מיום 24.2.21 ובמשך למעלה משבוע, נערכו אל מול החנות הפגנות, שבהן קראו לעברם המפגנים קריאות תוך שימוש באמצעות הגברת, גרמו נזק לרכוש, ובין היתר אימנו על בעלייה כי אם לא יפעל בהתאם לכתב התחרייבות עסקית יפגעו. במהלך הפגנות אף חולקו עליון פרסום החתוםים על ידי המשיב, שבהם צוין כי החנות אינה תחת השגחה וכן חל איסור להיכנס אליה.

39. מבלי להידרש בשלב זה למשמעות חלוקת עליון פרסום באוthon הפגנות, נוכח טענות המשיב כי מדובר בעולונים המופצים בכלל הרחוב החרדי, הרי שזיקתו של המשיב להפגנות לפני חנות זו עומלה לכואורה משני אלה:
א. כפי שכבר צוין, בעת שבעל החנות פנה אל המשיב בחלווף מספר חדשים והلين על הפגנות שנערכו באותו עת סמוך לחנותו, ידע המשיב לומר לו כי הפגנות אין מכוננות נגדו. במקרים אחרים: המשיב ידע שההפגנות שנערכו בשעתו מול החנות אמרות היו להסתיים.

ב. בחומר החקירה מצוי תיעוד לשיחה שנערכה עם בעל החנות, בשל סיורו למסור הוועדה נוספת. בשיחה זו מסר בעל החנות שהוא "מפחד מכל הסיקריים האלו ו[המשיב] הוא קריינל". אתה לא יודע מה הוא מסוגל לעשות, אני יודע" (מצרך מאות רס"מ מ/or חzn מיום 6.3.22).

40. די באמור כדי לבסס ראיות לכואורה לזיקת המשיב למעשים שלא כדין, אשר בשים לב לתקפido ולמעמדו יכולם לעלות כדי "אiom" או "התלת אימה" לפני בעל החנות. הטענות בעניין זה, כמו גם בעניין הלגיטimitiyot של הפגנות מול החנות וכן בנוגע להשלכות האפשריות של היעדר פניה ישירה של המשיב אל בעל החנות קודם לתבררונה בהליך העיקרי.

ג(5)(ב) אישום 19

41. באישום 19 ביחס לחנות "די פרינט" נטען, בין היתר, כי החל מחודש פברואר 2022 התקיימו מול החנות הפגנות, שבחלקן נגרמו לחנות נזקי רכוש שונים. בעל החנות פנה למשיב וביקש שימtan את הפגנות, אולם המשיב השיב שהוא אינו קשור בהן. במהלך אחת הפגנות העזיק בעל החנות את המשיב, וכשהה נכנס אל החנות עצמה המפגנים את הפגנה והמתינו. בעל החנות חתם על כתב התחרייבות ומיד פסקו הפגנות.

42. המשיב טוען כי לא הייתה לו כל זיקה להפגנות מול החנות, וכי המפגנים הפסיקו להפגין לא בשל שליטותו בהם אלא בשל אמונה בסמכותו ובפעולתו. גם אם טענה זו של המשיב תתקבל בסופו של יום, הרי שזיקתו להפגנות מול חנות זו עומלה לכואורה משיפה בין אחר, שבה אומר המשיב ביחס לבעל אותה חנות (שהחזק בבעלותו כאמור חנות נספת המופיעה אף היא באישום), "כבר הפסדתי לו חנות והוא יודע שאין... שעומדים לו על הראש שם ולא הולך להיות לו קל, כן? הולך להיות לו פה חיים קשים. אין ברירות העסק פה זו. העסק מתחכם ברור ה'" (תמליל שיחה 2408 שורות 121-118 וכן הקלטה אותה שיחה). לא ברור שאמירות אלה יכולות להתרפרש כמתיחסות למעשים בלבד בלבד.

ג(5)(ג) ראיות לכואורה לזיקתו של המשיב למעשים שלא כדין לפני חניות באופן כללי

43. הראיות שפורטו לעיל מתייחסות כאמור לזיקת המשיב להפגנות שהתקיימו באופן ספציפי מול כל אחת מן

החניות מושא האישומים שבפרק זה. לצדן, קיימות ראיות לכואורה התומכות בזיקתו הכללית של המשיב למעשים שלא כדין כלפי חניות שמכרויו מכשירים אשר הוא התנגד למכירתם. ראיות אלה, בתורן, יכולות לתמוך בראיות בנוגע לכל חנות בפני עצמה.

.44. בין היתר, ומכלו למצות, אפנה אל הראיות שלහן:

א. אמרותיו של המשיב לבני החניות מושא שבעת האישומים הראשונים (פסקה 21 לעיל), מלמדות לכואורה על סברתו כי הוא יכול להביא אחרים לפעולם שלפיהם שלא כדין כמו גם על כוונה אפשרית שלו לעשות כן: כך למשל האמרה "אני השטן ואני אראה לך למה אני מסוגל... היו הפרעות והפגנות ויכולים לשורף לכם את החנות"; כך האמרה כי המשיב יdag לך ש"ישברו" את החנות; כי "תיהה מלחמה"; כי היו "פוגרומים"; וכי "נדאג שגם ישרפו לך את החנות".

指出 כי בנוגע לאיים ב"פוגרומים" ובהכפשה, שהופנה לכואורה כלפי בעל החנות מושא אישום 15, קיימת ראייה לכואורה לכך שהמשיב היה מעורב בימוש האיים: בשיחה עם אחד ממאגרני ההפגנות מול החנות מיום 5.7.21 הורה המשיב לכואורה "תתמקדו [בשם] הפרטי של בעל החנות מושא אישום 15]... כמה חברות יש שם? כל יום?" ובהמשך הורה "תחמם את כל הגירה!... לחם את כל הגירה! לא להיבהל מכלום!... פתאום הוא מתחילה לקלוט שלא שווה לו...". (תמליל שיחה 429).

ב. זיקת המשיב למעשים שלא כדין כלפי בעלי החניות עולה לכואורה גם משיחה נוספת עם מעורב בהפגנות, שבה התייחס לחניות בירושלים ואמר "אני שכונתי את מי שהיא אפשר לשכנע. כל השאר אין מה פה צד לשכנע יש לעמוד להם על הראש עם מקומות... גם בני ברק נראה לך שעוזר השכניםים והדיבורים?". (תמליל שיחה 364).

ג. מעורבותו של המשיב בהפגנות עולה לכואורה משיחתו עם אחד ממאגרניהן, שבו ביר האם הם שומרים על קשר בעניין עם כל הרבעים, ולאחר שהבין שהתשובה שלילית ביקש למצוא מישחו שהיא מוכן לטפל בכך (תמליל שיחה 834 שורות 273-262).

ד. אדם שהוא מעורב בפעולות מול חניות באשדוד סיפר כי המשיב אמר לו שבירושלים הפגנות מצליחות ויתכן שאף שידל אותו לבצע הפגנות בעיר (הודעת דוד שטין מיום 6.3.22 שורות 183-178 וכן 269-260).

ה. בשיחה עם אותו אדם סיפר המשיב כי אמר לבן חנות מסוים "אנחנו כבר מזהירים על זה הרבה הרבה זמן, וכך אחד לא מפסיק. כל אחד עושה מה בא לו אז בסדר הגיע הזמן כבר לחת לכם בראש זהו לעצור את זה". ניסוח זה יכול לכואורה להתרפרש כקשר את המשיב למעשים שאינם כדין (תמליל שיחה 16 שורות 55-54 וכן הקלהת השיחה עצמה).

ו. בהמשך הדברים ציין אותו אדם כי יהיה קשה לגייס תמיכה רבתית מקומית להפגנות מסוימות באשדוד, וזה הצע המשיב "כמה שלא נעשה אנחנו... בני ברק זה עבר הפור... התחלו מלאה שלא כ... שכירות קצרה... וכך הגענו לסוף...". (שם שורות 207-220). דברים אלה של המשיב מלמדים לכואורה כי הוא פועל ליזום הפגנות בעיר אשדוד, ואף ראה את עצמו כמי שעומד מאחורי הפגנות שהתקיימו בני ברק, אשר כללו לכואורה מעשים שלא כדין כאמור בכתב האישום.

ז. זיקתו של המשיב להפגנות בבני ברק עולה גם מדבריו בשיחה אחרת, שם אמר לכואורה "אני גرمתי לכל המהלך הזה בבני ברק. אני מייצר אותו..." (תמליל שיחה 364, שורה 504). בשיחה עם מעורב אחר ציין המשיב "אני רק יריתי את החץ הראשון אבל אחר כן... נתתי לו לזרום... להשתדל לעבוד בחוכמה כמה שאפשר, אתה מבין? זה החוכמה". המשיב גם אמר כאמור כי הוא אינו קשור להפגנות "ברמה הישירה", אבל הוסיף כי הוא יודע מה קורה וכי "יכול להיות ששאלים אותי שאלות, מה כשר, מה לא כשר, אני עונה כאילו...". (תמליל שיחה 1898 שורות 323-328).

ח. בשיחה עם אחד המשגיחים מטעמו אמר המשיב כי "אתה חייב לדעת אם אתה באמת בניי לזה. יש פה הרבה צריך להיות בניי למלחמה". אם מדובר בפעולות שהוא חוקית בלבד, ולא קשר למעשים שאינם כדין, לא ברור מדוע להגדירה באופן זהה (תמליל שיחה 123 שורות 17-18 והקלטה השיחה עצמה).

ט. המשיב הודה בחקירה כי הוא הפנה אנשיים להפגין מול חנויות שאינן פועלות לפי דרישותיו כדי לגרום להם לשנות את דרכן ואף "חימם את הנושא" וכן היה בקשר עם מארגני הפגנות ואולי עודם אותם (הודעת המשיב מיום 14.3.22 שעה 18:15 שורות 40, 46, 53-46; 84; הودעת המשיב מיום 15.3.22 שורות 23, 168, 184, 168). המשיב טען אמנם כי התיחס להפגנות חוקיות בלבד, אולם כאמור טענה זו צריכה עוד להיבחן על רקע מכלול הראיות.

45. על יסוד האמור לעיל, סבורני כי קיימות ראיות לכואורה לאשחת המשיב באישומים מושא ראש פרק זה. לא מצאתו באיזו מן הטענות שהעלתה המשיב הצדקה לשנות מסקנה זו.

ג(6) אישומים 8, 10, 14, 16, 17 (אישומים המבוססים על טענה ל"עדות שיטה"), אישום 6 ואישום 9

46. מן האמור לעיל עולה כי קיימות ראיות לכואורה לאשחת המשיב בסחיטה באיזומים ב-12 אישומים, המתיחסים לבועל 13 חנויות. במצב זה מתייתר לטעמי הצורך להכריע בשאלת קיומן של ראיות לכואורה לאשחת המשיב באישומים הנוגדים. מכל מקום, ATIICHES לאישומים אלה בתמצית.

47. באישומים 8, 10, 14, 16, 17 מוחסנות למשיב עבירות של סחיטה באיזומים באמצעות הפגנות ומעשים אסורים שונים שבוצעו כלפי החניות מושא אותם אישומים. זאת כאמור למרות שלא נטען כי המשיב פנה בעצמו לבועל החניות, ולמרות שלא קיימות ראיות ישירות בדבר הקשר שלו להפגנות ולמעשים שבוצעו כלפייה.

אפשר שבסופו של יום, ועל רקע מכלול הראיות בעניינו של המשיב, יתרה מכך קיימות ראיות לאשנתו באישומים אלה: דרך הפעולה דומה לכואורה לזו שננקטה על פי הנטען באישומים האחרים; הדרישה שהונפקה לכואורה לבועל החניות כללה דרישת כתוב התcheinות כמו זה שייצר המשיב; ובחלק מן המקרים גם נאמר במפורש כי הפונים נשלחו מטעם ועדת הרכנים. כמו כן כפי שכבר ציון בחינת קיומן של ראיות לכואורה לעבירות סחיטה באיזומים צריכה להיעשות במעט רחוב. עם זאת, לעומת זאת, עוצמת הראיות בנוגע לאישומים הנזכרים פחותה לטעמי מזו הקיימת ביחס לאישומים שנידונו בראשי הפרקים הקודמים, וגם המבוקשת הودתה כי "עדות השיטה פה היא לא קלואיסטית" (עמוד 9 לפורטוקול שורה 13). יש לציין גם את מעורבותם של גורמים רבים ומגוונים בפעולות כלפי חניות שמכרו מכים בלבתי מאושרים על ידי ועדת הרכנים. בשים לב לכך שהראיות שעלייהן מבוססים אישומים אלה הן נסיבותיות בלבד, התשובה לשאלת האם לא קיים להן "סביר הגיוני חולפי עשויי להתקבל בתום ההליך המשפטי" היא גבולית לטעמי.

48. הוא הדין ברגע לאישום 6 בנוסחו הנוכחי. באישום זה נטען כי המשיב Aires על בעל חנות כדי להביאו לחותם על כתב התחייבות, למסור המחאה על סך של 10,000 ₪ וכן לפעול בהתאם להתחייבות. בכתב האישום מפורטת אינטראקציה בין המשיב לבעל החנות, אך לא ברור אם נטען כי היא המבוססת את העבירה המיוחסת למשיב, ובכל מקרה לא נומך כי הצורך מדויק אינטראקציה זו היא אכן, להבדיל מכיפת התחייבות של בעל החנות.^[7] ככל שהעבירה נובעת מזיקה הנענתה של המשיב להפגנות ולמעשים של אחרים כלפי החנות, הרי שהמבקשת הזדהה כי אין ראייה ישירה לזיקה צו,^[8] וממילא חל האמור לעיל ברגע ליתר האישומים המבוססים על טענה ל"עדות שיטה".

49. באישום 9 נטען, בין היתר, כי במועדים לא ידועים (ש自称 הנראה היו לקראת סוף שנת 2021), נערכו מול החנות מושא אישום זה הפגנות חלק מהן כללו חסימת דלת, קלילות, השחתת ציוד, תקיפת בעל החנות ואויומים עליון; התרחשו אירועי השחתת רכוש, מריחת צואה על קירות החנות, והשלכת חומר מצחין בתוכה; בוצעו שיחות טלפון ניוטל בעל החנות שבהן איימו עליו וצינו "אנחנו יודיעים איפה אתה גרא"; ועוד. כמו כן נטען כי נציג המשיב שוחח עם בעל החנות כדי שיקבל עליו את התחייבויות ואף אמר "מה אתה רוצה זהה יגמר בשירה". בעקבות זאת הסכים בעל החנות להתחייבויות וביקש לפגש במשיב. בשיחה הביע המשיב צער על הנזקים וצין כי לאחר שבעל החנות יפעל בהתאם להתחייבויות המפגנים לא יפריעו לו עוד. המשיב אף פיקח על מימוש התחייבויות ועל הוצאה מכשירים בלתי מאושרים מהחנות.

50. המבקשת לא הבהיר מודיע יש לראותumi שחוchar עם בעל החנות נציג של המשיב (ראו הودעת דניאל כהן מיום 9.3.22). כמו כן לא נטען שקיימות ראיות ישירות למעורבותו של המשיב בהפגנות ובאירועים הנוגעים לחנות, וההפגנות אף החלו לכואורה לפני שיחת המשיב עצמה עם בעל החנות. אין גם מחלוקת כי באותה שיחה ציין המשיב שהוא מצטרע על הנזקים. בנסיבות אלה, גם עצמת הראיות בעניינו של אישום זה היא גבולית לכואורה.

ד. סיכום

50. מן המקובל עולה, אפוא, כי קיימות ראיות לכואורה לאשמת המשיב בעבירות של סחיטה באויומים לכל הפחות ברגע ל-12 אישומים הכלולים 13 חניות: כך ברגע לשבעת האישומים שבהם הודה המשיב בקיומן של ראיות לכואורה לאויומים (אישומים 1, 4, 5, 12, 15, 18, וכן 19 לגבי חנות "פוטו מבט"); כך ברגע לアイושם 3 שבהם מיויחסים למשיב אויומים ישירים כלפי בעל חנות; וכן ברגע לアイושם 2, 7, 11, 13 וכן 19 לגבי חנות "די פרינט", שבהם מיויחסים למשיב מעשים שלא כדין באופן עקיף כלפי בעלי החניות.

51. בנסיבות אלה, אין כאמור צורך להכריע בשאלת קיומן של ראיות לכואורה ליתרת האישומים, שעוצמת הראיות להם פחותה. אין גם צורך להכריע בשאלת קיומן של ראיות לכואורה לעניינים אחרים הנוגעים בכתב האישום, ובهم מעמדו המדוקדק של המשיב, הרווח הכלכלי שלו פי הנטען הפיק מן המעשים, ועוד.

52. החלטה משלימה בשאלת מעצרו של המשיב תינתן לאחר שיתקבל תסaurus המוצר שייערך בעניינו.

ניתנה היום, כי סיון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהדר הצדדים.

[1] אצין כי מדובר בבדיקה כללי ועומם. ניתן להבין את העמידות נוכחות הקושי לבדיקה בין אמרות לגיטימות לאמירות שאין לכך, אולם ספק אם הבדיקה כוללת קונקרטייזציה כלשהי שיכולה לשיער לאבחנה.

[2] המשיב אמונה טען כי עצמת הריאות לאmericot אלה אינה גבוהה, שכן בעל החנות לא הציג סרטון שלטענתו תיעד אותו, אך שאלת קיומו של סרטון, וככל שקיים נסיבות ההימנעות מהציגתו, תידן בהליך העיקרי.

[3] המשיב טען כי פרקליטות מחוז אחר – אשר דנה בעבר בשאלת העמדתו לדין בעקבות האירועים המתיחסים לחניונות בני ברק – החליטה שלא להעמידו לדין בגיןם. מכאן ביקש המשיב ללמידה כי עצמת הריאות נגדו באישומים הנוגעים לחניונות אלה אינה גבוהה. אין סבור בכך. בתום ההליך, בית המשפט הוא שיכריע בשאלת אשמתו של המשיב על יסוד הריאות שתובנה לפני, ועמדתו של כל גורם אחר אינה אמורה לקבל משקל כלשהו. מילא, אין לטעמי ליחס משקל כלשהו לעמדת גורם זהה גם בשלב הנוכחי, ואת שאלת קיומן של ריאות לכואורה יש לבחון על יסוד חומר החקירה לגופו. אוסף כי לא הוברר מה עמד ביסוד ההחלטה שהליה התייחס המשיב, והוא עצמו הודה בקיומן של ריאות לכואורה לביצוע עבירות איניות בשלושה מן האישומים שאליהם היא התייחסה.

[4] יודגש כי בכתב האישום לא יוחסו למשיב שידול לביצוע המעשים הבלוו חוקים שפורטו בכתב האישום ובוצעו על ידי אחרים, או ביצוע במצוותם שלהם.

[5] כהערה כללית יותר כי המשיב לא חלק על כך שהציגוים בעיקרי הטיעון שהגישה המבקרת אכן לקוחים מחומר החקירה, כמעט שיחה אחת. שיחה זו הושמעה במהלך הדיון, והتبירר כי נאמרו בה לכואורה דברים דומים בעיקרים למצוטט בעיקרי הטיעון (ראו עמוד 6 לפירוטוקול שורות 5 עד 23).

[6] כאשר ההפניה היא להקלטה המשמעות היא שהציגו נלקח מתוך ההחלטה ולא מתוך התמליל המצוי בחומר החקירה.

[7] יצוין כי בהודעתו מיום 109-104 שורות 14.3.22 הודה המשיב שאמר לבעל החנות מושא אישום 6, בתיחס לפעלותו, כי "יש הרבה רעש מסביב ויש הרבה משוגעים במאה שערים". התבטאות זו אינה מופיעה בכתב האישום, ועל כן לא התייחסתי אליה לצורך ההחלטה שכאן.

[8] יצוין כי מן הנטען בכתב האישום עצמו עולה שהഫגנות החלו מספר חודשים קודם לפנויות הראשונה של המשיב לבועל החנות בעניין כתוב התחייבות.